

ZAŁĄCZNIK A

PRZEPISY OGÓLNE I PRZEPISY DOTYCZĄCE MATERIAŁÓW I PRZEDMIOTÓW NIEBEZPIECZNYCH (cd.)

CZEŚĆ 3

**Wykaz towarów niebezpiecznych, przepisy szczególne
oraz wyłączenia dotyczące towarów niebezpiecznych
pakowanych w ilościach ograniczonych
(cd.)**

DZIAŁ 3.3

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH MATERIAŁÓW LUB PRZEDMIOTÓW

- 3.3.1** Poniżej podano przepisy szczególne dotyczące materiałów i przedmiotów, dla których wskazano odpowiednie numery tych przepisów w kolumnie (6) tabeli A w dziale 3.2.
- 16 Próbki nowych lub istniejących materiałów lub przedmiotów wybuchowych mogą być przewożone, w sposób wskazany przez właściwą władzę (patrz 2.2.1.1.3) dla celów obejmujących: badanie, klasyfikację, postęp techniczny, kontrolę jakości lub jako próbki handlowe. Próbki materiałów wybuchowych niezwilżonych lub nieodczulonych, powinny być ograniczone do 10 kg i przewożone w małych sztukach przesyłki, zgodnie ze wskazaniami właściwej władzy. Próbki materiałów wybuchowych zwilżone lub odczulone, powinny być ograniczone do 25 kg.
 - 23 Jeżeli materiał ten stwarza zagrożenie pożarowe, to wykazuje je tylko w ekstremalnych warunkach pożaru w przestrzeni zamkniętej.
 - 32 Materiał ten w każdej innej postaci nie podlega przepisom ADR.
 - 37 Jeżeli materiał ten jest powlekany, to nie podlega przepisom ADR.
 - 38 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 0,1% węgla wapniowego, to nie podlega przepisom ADR.
 - 39 Jeżeli materiał ten zawiera mniej niż 30% lub co najmniej 90% krzemu, to nie podlega przepisom ADR.
 - 43 Jeżeli materiały te nadawane są do przewozu jako pestycydy, to powinny być przewożone pod odpowiednią pozycją pestycydu i zgodnie z przepisami dotyczącymi pestycydów, (patrz 2.2.61.1.10 do 2.2.61.1.11.2)
 - 45 Siarczki i tlenki antymonu zawierające nie więcej niż 0,5% arsenu w przeliczeniu na masę całkowitą, nie podlegają przepisom ADR.
 - 47 Żelazicyjanki i żelazocyjanki nie podlegają przepisom ADR.
 - 48 Jeżeli materiał ten zawiera więcej niż 20% cyjanowodoru, to jego przewóz jest zabroniony.
 - 59 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 50% magnezu, to nie podlega przepisom ADR
 - 60 Jeżeli stężenie materiału przewyższa 72%, to jego przewóz jest zabroniony.
 - 61 Nazwa techniczna uzupełniająca prawidłową nazwę przewozową, powinna być nazwą zwyczajową ISO (patrz również norma ISO 1750:1981 „*Pestycydy i inne agrochemikalia - nazwy zwyczajowe*”, z późniejszymi zmianami), inną nazwą wymienioną w zaleceniach WHO „*Recommended Classification of Pesticides by Hazard and Guidelines to Classification*” lub nazwą substancji aktywnej (patrz także 3.1.2.8.1 i 3.1.2.8.1.1).
 - 62 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 4% wodorotlenku sodowego, to nie podlega przepisom ADR.
 - 65 Jeżeli materiał ten zawiera mniej niż 8% nadtlenu wodoru, to nie podlega przepisom ADR.
 - 103 Przewóz azotynu amonowego i mieszanin azotynów nieorganicznych z solą amonową jest zabroniony.
 - 105 Nitroceluloza odpowiadająca opisom podanym dla UN 2556 lub UN 2557, może być zaklasyfikowana do klasy 4.1.
 - 113 Przewóz mieszanin chemicznie niestabilnych jest zabroniony.
 - 119 Przepis ten obejmuje urządzenia chłodnicze, w tym lodówki i inne urządzenia zaprojektowane dla potrzeb przechowywania w nich żywności lub innych rzeczy w niskiej temperaturze oraz urządzenia klimatyzacyjne. Urządzenia chłodnicze i podzespoły urządzeń chłodniczych nie podlegają przepisom ADR, jeżeli zawierają mniej niż 12 kg

- gazu klasy 2, grup A lub O zgodnie z 2.2.2.1.3 lub mniej niż 12 litrów amoniaku w roztworze (UN 2672).
- 122 Zagrożenia dodatkowe, temperatury kontrolowane i awaryjne, jeżeli są wymagane, oraz numer UN (pozycja ogólna) dla każdej bieżąco klasyfikowanej formulacji nadtlenku organicznego podane są pod 2.2.52.4.
- 127 Jako flegmatyzatory mogą być użyte inne materiały lub mieszaniny obojętne, pod warunkiem, że mają one identyczne właściwości flegmatyzujące.
- 131 Materiał po flegmatyzacji powinien być znacząco mniej wrażliwy niż suchy PETN.
- 135 Dwuwodna sól sodowa kwasu dwuchloroizocyjanurowego nie podlega przepisom ADR.
- 138 Cyjanek p-bromobenzylu nie podlega przepisom ADR.
- 141 Produkty, które przeszły dostateczną obróbkę cieplną, w wyniku której nie stwarzają żadnego zagrożenia podczas przewozu, nie podlegają przepisom ADR.
- 142 Mąka z ziaren soi ekstrahowanych rozpuszczalnikiem, zawierająca nie więcej niż 1,5% oleju i o wilgotności nie większej niż 11%, która faktycznie pozbawiona jest palnego rozpuszczalnika, nie podlega przepisom ADR.
- 144 Roztwory wodne zawierające nie więcej niż 24% objętościowych alkoholu nie podlegają przepisom ADR.
- 145 Napoje alkoholowe zaliczone do III grupy pakowania, przewożone w naczyniach o pojemności nie większej niż 250 litrów, nie podlegają przepisom ADR.
- 152 Klasyfikacja tego materiału może być różna, w zależności od wielkości cząstek i opakowania, ale rozgraniczenia w tym zakresie nie zostały określone doświadczalnie. Właściwa klasyfikacja powinna być dokonana zgodnie z 2.2.1.
- 153 Pozycję tę stosuje się tylko wówczas, gdy wykazano na podstawie badań, że materiały te w zetknięciu z wodą nie są zapalne, nie są podatne na samozapalenie oraz, że mieszanina wydzielonych gazów nie jest palna.
- 163 Materiał wymieniony z nazwy w tabeli A w dziale 3.2 nie powinien być przewożony pod tą pozycją. Materiały przewożone pod tą pozycją mogą zawierać nie więcej niż 20% nitrocelulozy, pod warunkiem, że zawiera ona w suchej masie nie więcej niż 12,6% masowych azotu.
- 168 Azbest, który jest zanurzony lub unieruchomiony w lepiszczu naturalnym lub sztucznym (takim jak cement, tworzywo sztuczne, asfalt, żywice lub ruda mineralna) w taki sposób, że nie jest możliwe uwolnienie podczas przewozu niebezpiecznych ilości włókien azbestu łatwych do wchłaniania drogą oddechową, nie podlega przepisom ADR. Wyroby zawierające azbest, które nie spełniają powyższego warunku, nie podlegają przepisom ADR, jeżeli są zapakowane w taki sposób, że nie jest możliwe uwolnienie podczas przewozu niebezpiecznych ilości włókien azbestu łatwych do wchłaniania drogą oddechową.
- 169 Bezwodnik ftalowy w stanie stałym oraz bezwodniki kwasu czterowodoroftalowego, zawierające nie więcej niż 0,05% bezwodnika maleinowego, nie podlegają przepisom ADR. Bezwodnik ftalowy stopiony, o temperaturze wyższej od jego temperatury zapłonu, zawierający nie więcej niż 0,05% bezwodnika maleinowego, powinien być zaklasyfikowany do UN 3256.
- 172 W przypadku materiału promieniotwórczego stwarzającego zagrożenie dodatkowe:
- (a) sztuki przesyłki powinny być zaopatrzone w nalepkę odpowiadającą każdemu zagrożeniu dodatkowemu stwarzanemu przez ten materiał; odpowiednie nalepki powinny być umieszczone na pojeździe lub kontenerze, zgodnie z przepisami podanymi pod 5.3.1;

(b) jeżeli jest to konieczne, materiał powinien być zaliczony odpowiednio do grupy pakowania I, II lub III na podstawie kryteriów grupowych podanych w części 2, zgodnie z rodzajem dominującego zagrożenia dodatkowego.

Opis wymagany pod 5.4.1.2.5.1(b), powinien zawierać określenie zagrożeń dodatkowych (np. „Zagrożenie dodatkowe: 3, 6.1”), nazwy składników mających decydujący wpływ na te zagrożenia, oraz grupę pakowania, jeżeli została ona określona.

- 177 Siarczany barwy nie podlega przepisom ADR.
- 178 Pozycja ta powinna być użyta tylko w przypadku, gdy nie występuje inna odpowiednia pozycja w tabeli A w dziale 3.2 i tylko za zgodą właściwej władzy państwa pochodzenia. (patrz 2.2.1.1.3).
- 181 Sztuki przesyłki zawierające materiał tego rodzaju powinny być zaopatrzone w nalepkę zgodną z wzorem nr 1 (patrz 5.2.2.2.2), chyba, że właściwa władza państwa nadania zezwoli na nienanoszenie jej na określone opakowanie, w przypadku, gdy wyniki badań wykazały, że materiał w tym opakowaniu nie wykazuje właściwości wybuchowych (patrz 5.2.2.1.9).
- 182 Grupa metali alkalicznych obejmuje: lit, sód, potas, rubid i cez.
- 183 Grupa metali ziem alkalicznych obejmuje: magnez, wapń, stront i bar.
- 186 W celu wyznaczenia zawartości azotanów amonowych wszystkie oznaczone jony azotanowe powinny być przeliczone na azotan amonowy za pomocą równoważnika cząsteczkowego jonów azotanowych obecnych w mieszaninie.
- 188 Ogniwa litowe i akumulatory przeznaczone do przewozu nie podlegają innym przepisom ADR, jeżeli spełniają następujące wymagania:
- (a) dla ogniw zawierających lit metaliczny lub stopy litu, zawartość litu jest nie większa niż 1 g, a dla ogniw litowych jonowych, zawartość litu w przeliczeniu na równoważnik litowy jest nie większa niż 1,5 g;
 - (b) dla akumulatorów zawierających lit metaliczny lub stopy litu, całkowita zawartość litu jest nie większa niż 2 g, a dla akumulatorów litowych jonowych, całkowita zawartość litu w przeliczeniu na równoważnik litowy jest nie większa niż 8 g;
 - (c) każde ogniwo lub akumulator należy do typu, dla którego wykazano, że spełnia on wymagania określone w każdym z testów zawartych w *podrozdziale 38.3 w części III „Podręcznika badań i kryteriów”*;
 - (d) w celu zapobieżenia zwarcia ogniwa i akumulatory są od siebie oddzielone, a w przypadku gdy nie są zainstalowane w urządzeniach, są one umieszczone w mocnych opakowaniach;
 - (e) z wyjątkiem przypadku, gdy ogniwa i akumulatory są zainstalowane w urządzeniach, każda sztuka przesyłki zawierająca więcej niż 24 ogniwa lub więcej niż 12 akumulatorów powinna spełniać dodatkowo następujące wymagania:
 - (i) każda sztuka przesyłki powinna posiadać oznakowanie zawierające informację, że zawiera ona akumulatory litowe a w przypadku jej uszkodzenia powinny być zastosowane specjalne procedury;
 - (ii) każdej przesyłce powinien towarzyszyć dokument zawierający informację, że zawiera ona akumulatory litowe, a w przypadku jej uszkodzenia powinny być zastosowane specjalne procedury;
 - (iii) każda sztuka przesyłki powinna wytrzymać badanie na swobodny spadek w każdej pozycji z wysokości 1,2 m, bez uszkodzenia zawartych w niej ogniw i akumulatorów, bez ich przemieszczenia skutkującego bezpośrednim kontaktem pomiędzy nimi oraz bez uwolnienia zawartości sztuki przesyłki; oraz

- (iv) masa brutto sztuki przesyłki nie powinna być większa niż 30 kg, z wyjątkiem przypadku, gdy akumulatory zainstalowane są w urządzeniach.

Określenie „zawartość litu” użyte powyżej, jak również w pozostałym tekście ADR, oznacza masę litu w anodzie ogniwa z litu metalicznego lub stopu litu, z wyjątkiem przypadku ogniwa litowego jonowego, dla którego „równoważnik zawartości litu” w gramach jest obliczany jako 0,3-krotna wartość pojemności znamionowej wyrażonej w amperogodzinach.

- 190 Urządzenia rozpylające pojemników aerozolowych powinny być zabezpieczone przed przypadkowym uwolnieniem zawartości pojemnika. Pojemniki aerozolowe o pojemności nieprzekraczającej 50 ml, niezawierające składników trujących, nie podlegają przepisom ADR.
- 191 Naczynia, małe, o pojemności nieprzekraczającej 50 ml, niezawierające składników trujących, nie podlegają przepisom ADR.
- 194 Temperatury kontrolowana i awaryjna, jeżeli są wymagane, oraz UN (pozycja ogólna) dla każdego bieżąco klasyfikowanego materiału samoreaktywnego podane są pod 2.2.41.4.
- 196 Pod tą pozycją mogą być przewożone formułacje, które w badaniu laboratoryjnym nie detonują w stanie kawitacji i nie ulegają deflagracji, nie wykazują efektów podczas ogrzewania pod zamknięciem i nie mają właściwości wybuchowych. Formułacje te powinny być ponadto stabilne termicznie (tzn., że ich temperatura samoprzyspieszającego się rozkładu (TSR) dla sztuki przesyłki o masie 50 kg wynosi 60°C lub więcej). Formułacje niespełniające podanych kryteriów powinny być przewożone zgodnie z przepisami klasy 5.2 (patrz 2.2.52.4).
- 198 Roztwory nitrocelulozy zawierające nie więcej niż 20% nitrocelulozy mogą być przewożone odpowiednio jako farby lub farby drukarskie (patrz UN 1210, UN 1263 i UN 3066).
- 199 Związki ołowiu, które mieszane przez 1 godzinę w temperaturze 23°C±2°C z 0,07 M roztworem kwasu solnego w stosunku 1:1000, wykazują rozpuszczalność nie większą niż 5%, uważane są za nierozpuszczalne. Patrz ISO 3711:1990 „*Pigmenty chromianu ołowiu i pigmenty chromianu - molibdenianu ołowiu. Wykazy i metody badań*”.
- 201 Zapalniczki i pojemniki do napełniania zapalniczek powinny spełniać przepisy państwa, w którym zostały napełnione. Powinny być one zabezpieczone przed przypadkowym zadziałaniem. Faza ciekła gazu w temperaturze 15°C nie powinna przekraczać 85% pojemności naczynia. Naczynia, włącznie z zamknięciami, powinny być odporne na ciśnienie wewnętrzne dwukrotnie wyższe od ciśnienia gazu skroplonego w 55°C. Mechanizmy zaworów i urządzenia zapalające powinny być pewnie zablokowane, zabezpieczone taśmą, unieruchomione lub zbudowane w taki sposób, aby uniemożliwić ich zadziałanie lub wyciek zawartości podczas przewozu. Zapalniczki nie powinny zawierać więcej niż 10 g gazu skroplonego. Pojemniki do napełniania zapalniczek nie powinny zawierać więcej niż 65 g gazu skroplonego.
- 203 Niniejsza pozycja nie powinna być używana do UN 2315 dwufenyli polichlorowanych, ciekłych i do UN 3432 dwufenyli polichlorowanych, stałych.
- 205 Pozycja ta nie powinna być używana do UN 3155 pięciochlorofenolu.
- 207 Kulki polimeryczne i materiały do wytłaczania mogą być wykonane z polistyrenu, poli(metakrylanu metylu) lub innych materiałów polimerycznych.
- 208 Handlowy azotan wapniowy nawozowy składający się głównie z soli podwójnej (azotanu wapniowego z azotanem amonowym), zawierający nie więcej niż 10% azotanu amonowego i co najmniej 12% wody krystalizacyjnej, nie podlega przepisom ADR.

- 210 Toksyny ze źródeł roślinnych, zwierzęcych lub bakteryjnych, zawierające materiały zakaźne oraz toksyny zawarte w materiałach zakaźnych, powinny być klasyfikowane do klasy 6.2.
- 215 Pozycję tę stosuje się tylko do materiału technicznie czystego lub do zawierających go formułacji o TSR wyższej niż 75°C; nie stosuje się jej do formułacji, które są materiałami samoreaktywnymi (odnośnie do materiałów samoreaktywnych, patrz 2.2.41.4). Mieszaniny jednorodne zawierające nie więcej niż 35 % masowych azodwukarbonamidu i co najmniej 65 % materiału obojętnego i niespełniające kryteriów innych klas, nie podlegają przepisom ADR.
- 216 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi zapalnymi mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 4.1 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy. Szczelnie zamknięte opakowania **i przedmioty**, zawierające mniej niż 10 ml materiałów ciekłych zapalnych II lub III grupy pakowania, zaabsorbowanych w materiale stałym, nie podlegają przepisom ADR, pod warunkiem, że **nie występuje w nich wolna ciecz**.
- 217 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi trującymi, mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 6.1 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy. Pozycja ta nie powinna być stosowana do materiałów stałych zawierających materiały ciekłe zaliczone do I grupy pakowania.
- 218 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi żrącymi mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 8 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy.
- 219 Drobnoustroje zmienione genetycznie i organizmy zmienione genetycznie, które spełniają definicję materiału zakaźnego oraz kryteria klasyfikacyjne klasy 6.2, zgodnie z przepisami rozdziału 2.2.62, powinny być przewożone odpowiednio jako UN 2814, UN 2900 lub UN 3373.
- 220 Po prawidłowej nazwie przewozowej, powinna być umieszczona w nawiasie jedynie nazwa techniczna materiału ciekłego zapalnego będącego składnikiem roztworu lub mieszaniny.
- 221 Do pozycji tej nie powinny być klasyfikowane materiały I grupy pakowania.
- 224 Materiał ten powinien pozostawać w stanie ciekłym w normalnych warunkach przewozu, o ile nie wykazano na podstawie badań, że jego wrażliwość w stanie zamrożonym jest mniejsza niż w stanie ciekłym. Nie powinien on zestalać się w temperaturach powyżej minus 15°C.
- 225 Gaśnice zaklasyfikowane do tej pozycji mogą zawierać zainstalowane w nich naboje pobudzające (naboje do uruchamiania mechanizmów o kodzie klasyfikacyjnym 1.4C lub 1.4S) bez konieczności zmiany klasyfikacji z klasy 2, grupy A lub O zgodnie z 2.2.2.1.3, pod warunkiem, że całkowita ilość materiału wybuchowego deflagrującego (miotającego) nie przekracza 3,2 g na jedną gaśnicę.
- 226 Formułacje tego materiału, zawierające co najmniej 30% nietłotnego, niepalnego flegmatyzatora, nie podlegają przepisom ADR.
- 227 Jeżeli materiał jest flegmatyzowany za pomocą wody i obojętnego materiału nieorganicznego, to zawartość azotanu mocznika nie powinna być wyższa niż 75% masowych, a mieszanina nie powinna być podatna na detonację podczas *badania serii 1 (a)*, według „Podręcznika badań i kryteriów”, część I.

- 228 Mieszaniny niespełniające kryteriów dla gazów palnych (patrz 2.2.2.1.5), powinny być przewożone jako UN 3163.
- 230 Pozycję tę stosuje się do ogniw i akumulatorów zawierających lit w każdej postaci, łącznie z polimerem litowym oraz ogniwami i akumulatorami z jonami litowymi.
- Ogniwa i akumulatory litowe mogą być przewożone pod tą pozycją, jeżeli spełniają następujące wymagania:
- (a) każde ogniwo i akumulator należy do typu, dla którego wykazano, że spełnia on wymagania określone w każdym z testów zawartych w *podrozdziale 38.3 w części III „Podręcznika badań i kryteriów”*;
 - (b) każde ogniwo i akumulator wyposażone jest w zabezpieczające urządzenie odpowietrzające lub jest zbudowane w sposób wykluczający gwałtowne rozerwanie w normalnych warunkach przewozu;
 - (c) każde ogniwo i akumulator wyposażone jest w skuteczne zabezpieczenie przed zwarcieniem zewnętrznym;
 - (d) każdy akumulator zawierający ogniwa lub zestawy ogniw połączonych równolegle, wyposażony jest w skuteczne zabezpieczenie zapobiegające przepływowi prądu w przeciwnym kierunku (np. diody, bezpieczniki, itp.).
- 235 Pozycję tę stosuje się do przedmiotów, które zawierają materiały wybuchowe klasy 1 i mogą także zawierać towary niebezpieczne innych klas. Przedmioty te są używane jako ratujące życie nadmuchiwalce poduszek powietrznych, moduły poduszek powietrznych lub napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa.
- 236 Żywica poliestrowej w zestawie zawiera dwa składniki: materiał podstawowy (klasa 3, grupa pakowania II lub III) i utwardzacz (nadtlenek organiczny). Użyty nadtlenek organiczny powinien być typu D, E lub F i nie powinien wymagać temperatury kontrolowanej. Zestaw powinien być zaliczony do II lub III grupa pakowania, zgodnie z kryteriami klasy 3, mającymi zastosowanie do materiału podstawowego. Ilość ograniczona wskazana w kolumnie (7) tabeli A w dziale 3.2 odnosi się do materiału podstawowego.
- 237 Przewożone membrany filtracyjne, w tym separatory papierowe, materiały używane jako powłoki lub podłoża, itp., nie powinny być podatne na przenoszenie detonacji, zgodnie z jednym z badań *serii I (a), według „Podręcznika badań i kryteriów”, część I*.
- Ponadto, właściwa władza może określić na podstawie wyników odpowiedniego badania szybkości palenia, z uwzględnieniem standardowych badań opisanych w „Podręczniku badań i kryteriów”, część III, rozdział 33.2.1, że nitrocelulozowe membrany filtracyjne w postaci, w której są przewożone, nie podlegają wymaganiom mającym zastosowanie do materiałów stałych zapalnych klasy 4.1.
- 238 (a) Akumulatory mogą być uważane za szczelne, pod warunkiem, że przeszły z wynikiem pozytywnym opisane poniżej badania wibracyjne i badania odporności na zmienne ciśnienie, bez wycieku elektrolitu.
- Badanie wibracyjne:** Akumulator mocuje się sztywno do płyty wibratora, który uruchamia się do prostego ruchu harmonicznego o amplitudzie 0,8 mm (1,6 mm wychylenia całkowitego). Częstotliwość zmienia się z szybkością 1 Hz/min w granicach 10-55 Hz. Cykl zamyka się w 95±5 minut dla każdej pozycji mocowania akumulatora (kierunku drgań). Akumulator bada się w trzech prostopadłych do siebie położeniach (włączając w to badanie, przy którym otwory do napełniania i odpowietrzania (jeżeli występują) znajdują się w pozycji odwróconej), przy czym czas trwania badania w każdym położeniu powinien być taki sam.
- Badanie na zmienne ciśnienie:** Po badaniach wibracyjnych, akumulator przechowuje się przez 6 godzin w temperaturze 24±4°C pod ciśnieniem zmieniającym się co najmniej o 88 kPa. Akumulator bada się w trzech prostopadłych do siebie położeniach

(włączając w to badanie, przy którym otwory do napełniania i odpowietrzania (jeżeli występują) znajdują się w pozycji odwróconej), przy czym czas trwania badania w każdym położeniu powinien wynosić co najmniej 6 godzin.

- (b) Akumulatory bezobsługowe (żelowe) nie podlegają przepisom ADR, jeżeli w temperaturze 55°C, elektrolit nie wypływa z przebitej lub pękniętej obudowy, oraz jeżeli opakowane do przewozu akumulatory, mają bieguny zabezpieczone przed zwarciami.

- 239 Akumulatory lub ogniwa nie powinny zawierać materiałów niebezpiecznych innych niż sól, siarka lub polisiarczki. Akumulatory lub ogniwa nie powinny być nadawane do przewozu w temperaturze, przy której występuje w nich sól w postaci ciekłej, o ile nie zostało to dopuszczone przez właściwą władzę państwa nadania i nie zostały ustalone przez tę władzę warunki przewozu. Jeżeli państwo nadania nie jest Umawiającą się Stroną Umowy ADR, to klasyfikacja i warunki przewozu powinny być zatwierdzone przez właściwą władzę pierwszego państwa będącego Umawiającą się Stroną Umowy ADR, do którego dotrze przesyłka..

Ogniwa powinny znajdować się w hermetycznie zamkniętych obudowach metalowych całkowicie zatrzymujących materiały niebezpieczne, i które są zbudowane i zamknięte tak, aby zapobiec uwolnieniu materiałów niebezpiecznych w normalnych warunkach przewozu.

Akumulatory powinny zawierać umocowane w nich ogniwa, całkowicie zamknięte w obudowie metalowej, zbudowanej i zamkniętej tak, aby zapobiec uwolnieniu materiałów niebezpiecznych w normalnych warunkach przewozu.

- 241 Formułacja powinna być przygotowana w taki sposób, aby pozostawała jednorodna i nie rozdzielała się podczas przewozu. Formułacje o niskiej zawartości nitrocelulozy nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że nie wykazują właściwości niebezpiecznych podczas badania ich podatności do detonacji, deflagracji lub wybuchu, gdy są ogrzewane pod zamknięciem zgodnie z odpowiednimi warunkami badań serii 1 (a), 2 (b) i 2 (c) według „Podręcznika badań i kryteriów”, część I, a także nie wykazują właściwości materiałów stałych zapalnych, gdy są badane zgodnie z testem nr 1 podanym w „Podręczniku badań i kryteriów, część III, rozdział 33.2.1.4 (materiał w postaci wiórków, w razie potrzeby rozdrobnionych i przesianych do cząstek o wymiarach mniejszych niż 1,25 mm).
- 242 Siarka nie podlega przepisom ADR, jeżeli została odpowiednio uformowana (np. w bryłki, granule, tabletki, pastylki lub płatki).
- 243 Paliwo silnikowe, benzyna i gazolina stosowane w silnikach z zapłonem iskrowym (np. w pojazdach samochodowych, silnikach stacjonarnych i innych silnikach) powinny być zaliczane do tej pozycji niezależnie od zróżnicowanej lotności.
- 244 Pozycja ta obejmuje np. żużle aluminiowe, szumowiny aluminiowe, zużyte katody, zużyta wykładzinę pieca oraz żużle soli aluminiowych.
- 247 Napoje alkoholowe, zawierające więcej niż 24%, ale nie więcej niż 70% objętościowych alkoholu, mogą być przewożone w beczkach drewnianych o pojemności większej niż 250 litrów, ale nie większej niż 500 litrów, spełniających wymagania ogólne podane odpowiednio pod 4.1.1, na następujących warunkach:
- (a) beczki drewniane powinny być sprawdzone i uszczelnione przed napełnieniem;
 - (b) w beczkach drewnianych powinna być pozostawiona wolna przestrzeń (co najmniej 3% ich pojemności) umożliwiająca rozszerzanie się cieczy;
 - (c) beczki drewniane powinny być przewożone z czopami skierowanymi do góry;
 - (d) beczki drewniane powinny być przewożone w kontenerach spełniających wymagania Konwencji CSC. Każda beczka drewniana powinna być zamocowana w łożu i zaklinowana w odpowiedni sposób, aby zapobiec jej przemieszczaniu się podczas przewozu.

- 249 Żelazocer, stabilizowany w celu zapobieżenia korozji, zawierający co najmniej 10% żelaza, nie podlega przepisom ADR.
- 250 Pozycja ta może być stosowana tylko do próbek substancji chemicznych pobranych do analizy w związku z wdrażaniem Konwencji o Zakazie Rozwijania, Produkcji, Gromadzenia i Stosowania Broni Chemicznych i ich Zniszczeniu. Przewóz materiałów pod tą pozycją powinien być zgodny z procedurami nadzoru i bezpieczeństwa określonymi przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznych.
- Próbki substancji chemicznych mogą być przewożone tylko pod warunkiem udzielenia uprzedniego zezwolenia wydanego przez właściwą władzę lub Dyrektora Generalnego Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznych oraz pod warunkiem, że próbka spełnia następujące warunki:
- (a) próbka powinna być zapakowana zgodnie z instrukcją pakowania 623 podaną w *Instrukcjach Technicznych ICAO (patrz S-3-8 Suplementu)*; oraz
 - (b) podczas przewozu, do dokumentu przewozowego powinna być dołączona kopia zezwolenia na ten przewóz, ze wskazaniem ograniczeń ilościowych oraz przepisów dotyczących pakowania.
- 251 Pozycja ZESTAW CHEMICZNY lub ZESTAW PIERWSZEJ POMOCY jest przewidziana do stosowania w odniesieniu do pojemników, kaset, itp., zawierających małe ilości różnych materiałów niebezpiecznych używanych **na przykład** do **naprawiania lub** celów medycznych, analitycznych lub do badań. Zestawy takie nie mogą zawierać materiałów niebezpiecznych, dla których w kolumnie (7) Tabeli A w dziale 3.2 zamieszczono kod „LQ0”.
- Składniki nie powinny reagować ze sobą niebezpiecznie (patrz „niebezpieczna reakcja” pod 1.2.1). Całkowita ilość materiałów niebezpiecznych w jednym zestawie nie powinna przekraczać 1l lub 1kg. Grupa pakowania przypisana do zestawu powinna odpowiadać najostrzejszej z grup pakowania, do których zaliczone są materiały zawarte w zestawie.
- Przewożone w pojazdach zestawy pierwszej pomocy lub zestawy naprawcze nie podlegają przepisom ADR.
- Zestawy chemiczne i zestawy pierwszej pomocy zawierające towary niebezpieczne w opakowaniach wewnętrznych w ilościach, które nie przekraczają indywidualnych limitów wskazanych dla tych towarów w kolumnie (7) tabeli A w dziale 3.2 zgodnie z kodem LQ zdefiniowanym pod 3.4.6, mogą być przewożone zgodnie z przepisami działu 3.4.
- 252 Roztwory wodne azotanu amonowego o stężeniu nie przekraczającym 80%, zawierające nie więcej niż 0,2% materiału palnego, nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że azotan amonowy pozostaje w roztworze w każdych warunkach występujących podczas przewozu.
- 266 Jeżeli materiał ten zawiera mniej alkoholu, wody lub flegmatyzatora niż wskazano, to jest on dopuszczony do przewozu jedynie na podstawie specjalnego zezwolenia właściwej władzy (patrz 2.2.1.1).
- 267 Materiały wybuchowe kruszące typu C zawierające chlorany powinny być oddzielone od materiałów wybuchowych zawierających azotan amonowy lub inne sole amonowe.
- 270 Uznaje się, że roztwory wodne stałych azotanów nieorganicznych klasy 5.1 nie spełniają kryteriów klasy 5.1, jeżeli stężenie tych azotanów w roztworze, w najniższej temperaturze występującej podczas przewozu, nie przekracza 80% stężenia nasycenia.
- 271 Jako flegmatyzatory można stosować laktozę, glukozę lub podobne substancje, pod warunkiem, że materiał zawiera co najmniej 90% masowych takiego flegmatyzatora. Na podstawie badań serii 6(c) podanych w *rozdziale 16 części I „Podręcznika badań i kryteriów”*, przeprowadzonych na co najmniej trzech sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu, właściwa władza może zaklasyfikować powyższe mieszaniny do

klasy 4.1. Mieszanki zawierające co najmniej 98% masowych flegmatyzatora nie podlegają przepisom ADR. Na sztukach przesyłki z mieszaninami zawierającymi co najmniej 90% masowych flegmatyzatora nie wymaga się umieszczenia nalepki zgodnej z wzorem nr 6.1.

- 272 Materiał ten jest dopuszczony do przewozu na warunkach klasy 4.1 jedynie na podstawie specjalnego zezwolenia właściwej władzy (patrz UN 0143).
- 273 Jeżeli wykazano za pomocą badania, że próbka o objętości 1 m³ nie ulega samozapaleniu, a temperatura w środku próbki utrzymywanej w czasie 24 godzin w temperaturze co najmniej 75 C±2°C nie przekroczyła 200°C, to maneb i jego preparaty, stabilizowane przeciw samonagrzewaniu, mogą nie być klasyfikowane do klasy 4.2.
- 274 Obowiązują przepisy podane pod 3.1.2.8.
- 278 Materiały te powinny być zaklasyfikowane i przewożone jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy, wydanego na podstawie wyników badań serii 2 i serii 6(c) podanych w części I „Podręcznika badań i kryteriów”, przeprowadzonych na sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu (patrz 2.2.1.1). Właściwa władza powinna określić grupę pakowania na podstawie kryteriów podanych pod 2.2.3 oraz rodzaju sztuki przesyłki użytej do badań serii 6(c).
- 279 Klasyfikacja tego materiału, w tym jego zaliczenie do grupy pakowania, została dokonana na podstawie stwierdzonych przypadków zatrucia ludzi, a nie na podstawie kryteriów klasyfikacyjnych podanych w ADR.
- 280 Pozycję tę stosuje się do przedmiotów używanych jako nadmuchiwalce poduszek powietrznych pojazdach, moduły poduszek powietrznych lub napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa, które zawierają towary niebezpieczne klasy 1 lub innych klas i są przewożone jako podzespoły. Przedmioty takie, przygotowane jak do przewozu, powinny zostać zbadane zgodnie z *testami serii 6(c) podanymi w części I „Podręcznika badań i kryteriów”*. W trakcie badań przedmioty nie powinny wybuchać, a ich obudowy lub naczynia ciśnieniowe nie powinny ulegać fragmentacji. Ponadto przedmioty te nie powinny stwarzać zagrożenia rozrzutem lub efektem termicznym, które mogłyby w znaczącym stopniu utrudnić akcję gaśniczą lub inne działania ratownicze w ich bezpośrednim otoczeniu.
- 283 Przedmioty, zawierające gaz, stosowane jako elementy amortyzujące wstrząsy, łącznie z urządzeniami absorbującymi energię uderzenia, lub amortyzatory pneumatyczne, nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że:
- każdy przedmiot ma przestrzeń gazową nie większą niż 1,6 litra i ciśnienie świeżego ładunku nie przekraczające 280 barów, przy czym iloczyn wartości objętości przestrzeni gazowej (w litrach) i ciśnienia świeżego ładunku (w barach) nie przekracza 80 (np. 0,5 litra przestrzeni gazowej i 160 barów ciśnienia, 1 litr przestrzeni gazowej i 80 barów ciśnienia, 1,6 litra przestrzeni gazowej i 50 barów ciśnienia lub 0,28 litra przestrzeni gazowej i 280 barów ciśnienia);
 - każdy przedmiot charakteryzuje się minimalnym ciśnieniem rozerwania 4-krotnie wyższym od ciśnienia świeżego ładunku w temperaturze 20°C dla przestrzeni gazowej nie większej niż 0,5 litra i 5-krotnie wyższym dla przedmiotów o przestrzeni gazowej większej niż 0,5 litra;
 - każdy przedmiot wykonany jest z materiału, który w przypadku pęknięcia nie ulega fragmentacji;
 - każdy przedmiot wykonany jest zgodnie z systemem zachowania jakości uznanym przez właściwą władzę; oraz
 - prototyp przedmiotu poddano badaniu na działania ognia, które wykazało, że spadek ciśnienia w tym przedmiocie spowodowany zniszczeniem uszczelnienia lub

zadziałaniem innego urządzenia obniżającego ciśnienie następuje w taki sposób, że przedmiot nie ulega fragmentacji lub wyrzutowi.

Odnosnie do wyposażenia stosowanego przy użytkowaniu pojazdu, patrz również 1.1.3.2 (d)

- 284 Generator tlenu, chemiczny, zawierający materiały utleniające, powinien spełniać następujące wymagania:
- (a) generator zawierający wybuchowe urządzenie uruchamiające, powinien być przewożony pod tą pozycją pod warunkiem, że został on wyłączony z klasy 1 na podstawie UWAGI podanej pod 2.2.1.1.1 (b);
 - (b) nieopakowany generator powinien przejść z wynikiem pozytywnym badanie na swobodny spadek, w pozycji najbardziej podatnej na uszkodzenie, z wysokości 1,8 m, na sztywną, niesprężystą, płaską i poziomą powierzchnię, nie tracąc przy tym zawartości i nie uruchamiając się;
 - (c) jeżeli generator wyposażony jest w urządzenie uruchamiające, to powinno ono posiadać co najmniej dwa skuteczne zabezpieczenia zapobiegające przypadkowemu uruchomieniu.
- 286 Nitrocelulozowe membrany filtracyjne objęte tą pozycją, każda o masie nie więcej niż 0,5 g, nie podlegają przepisom ADR, jeżeli umieszczone są pojedynczo w przedmiotach lub w uszczelnionych pakietach.
- 288 Materiały te powinny być zaklasyfikowane i przewożone jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy, wydanego na podstawie wyników badań serii 2 i serii 6(c) podanych w części I „Podręcznika badań i kryteriów”, przeprowadzonych na sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu (patrz 2.2.1.1).
- 289 Poduszki powietrzne lub pasy bezpieczeństwa zamontowane w **środkach transportu** lub w kompletnych zespołach **środków transportu** takich jak: kolumny kierownicze, panele drzwiowe, fotele, itp., nie podlegają przepisom ADR.
- 290 Jeżeli materiał ten odpowiada definicjom i kryteriom innych klas, podanym w części 2, to powinien on być zaklasyfikowany zgodnie z dominującym zagrożeniem dodatkowym. Materiał ten powinien być deklarowany pod prawidłową nazwą przewozową i numerem UN właściwymi dla klasy określonej takim zagrożeniem dominującym, uzupełnionymi o nazwę tego materiału podaną w kolumnie (2) tabeli A w dziale 3.2, i przewożony zgodnie z przepisami odnoszącymi się do tego numeru UN. Ponadto, powinny być stosowane wszystkie pozostałe wymagania podane pod 2.2.7.9.1, z wyjątkiem 5.2.1.7.2.
- 291 Skroplone gazy palne powinny znajdować się w zespołach urządzenia chłodniczego. Zespoły te powinny być zaprojektowane i zbadane na ciśnienie co najmniej 3-krotnie wyższe od ciśnienia roboczego tego urządzenia. Urządzenia chłodnicze powinny być zaprojektowane i zbudowane z uwzględnieniem obecności w nich skroplonego gazu, w sposób wykluczający, w normalnych warunkach przewozu, rozerwanie lub pęknięcie zespołów znajdujących się pod ciśnieniem. Urządzenia chłodnicze i podzespoły urządzeń chłodniczych nie podlegają przepisom ADR, jeżeli zawierają mniej niż 12 kg gazu.
- 292 **Mieszaniny zawierające nie więcej niż 23,5% objętościowych tlenu, mogą być przewożone pod tą pozycją, jeżeli nie występują inne gazy utleniające. Dla żadnego stężenia w tym zakresie nie jest wymagana nalepka zgodna ze wzorem nr 5.1.**
- 293 Do zapalek stosuje się następujące definicje:
- (a) zapalaki sztormowe są to zapalaki o główkach przygotowanych z wrażliwej na tarcie kompozycji zapalczącej oraz kompozycji pirotechnicznej, które palą się małym płomieniem lub bez płomienia, ale z intensywnym wydzieleniem ciepła;
 - (b) zapalaki bezpieczne są to zapalaki, które mogą być zapalane tylko przez potarcie o odpowiednio przygotowaną powierzchnię, umieszczone w sposób zwarty w pudełkach, kartonikach lub książeczkach;

- (c) zapalaki „zawsze zapalne” są to zapalaki, które można zapalać przez potarcie o twardą powierzchnię;
 - (d) zapalaki woskowane Vesta są to zapalaki, które można zapalać przez potarcie o odpowiednio przygotowaną lub twardą powierzchnię.
- 295 Akumulatory nie muszą być indywidualnie oznakowane napisami i nalepkami, jeżeli takie oznakowanie umieszczane jest na palecie.
- 296 Niniejsze pozycje stosuje się do sprzętu ratowniczego, takiego jak tratwy ratunkowe, indywidualne środki ratownicze i samonapompowujące się zjeżdżalnie. Numer UN 2990 stosuje się do sprzętu samonapompowującego się, a numer UN 3072 - do sprzętu nie napompowującego się samoczynnie. Sprzęt ratowniczy może zawierać:
- (a) urządzenia sygnałowe (klasa 1), w tym flary sygnalizacyjne dymne i oświetlające, zapakowane w opakowania zapobiegające ich przypadkowemu zadziałaniu;
 - (b) wyłącznie w przypadku UN 2990 - naboje i urządzenia uruchamiające podklasy 1.4, grupy zgodności S, które mogą być stosowane w mechanizmach samonapompowujących pod warunkiem, że masa materiału wybuchowego na jedną sztukę sprzętu ratowniczego nie przekracza 3,2 g;
 - (c) gazy sprężone klasy 2, grupy A lub O, zgodnie z 2.2.2.1.3;
 - (d) akumulatory (klasa 8) i baterie litowe (klasa 9);
 - (e) zestawy pierwszej pomocy lub zestawy naprawcze, zawierające małe ilości towarów niebezpiecznych (tzn.: materiałów klas 3, 4.1, 5.2, 8 lub 9); lub
 - (f) „zapalaki zawsze zapalne” zapakowane w opakowania zapobiegające ich przypadkowemu zapaleniu.
- 300 Mączka rybna lub odpady rybne nie powinny być ładowane, jeżeli ich temperatura podczas załadunku jest wyższa niż 35°C lub przekracza o 5°C temperaturę otoczenia.
- 302 Wyraz „JEDNOSTKA” występujący w prawidłowej nazwie przewozowej oznacza:
pojazd;
kontener; lub
cysternę.
Zagazowane pojazdy, kontenery i cysterny podlegają wyłącznie przepisom podanym pod 5.5.2.
- 303 Naczynia powinny być zgodne z kodami klasyfikacyjnymi zawartych w nich gazów lub mieszanin gazów, określonych zgodnie z przepisami działu 2.2.2.
- 304 Akumulatory, suche, zawierające żrący elektrolit, który nie wypływa na zewnątrz w przypadku, jeżeli obudowa akumulatora uległa uszkodzeniu, nie podlega przepisom ADR pod warunkiem, że akumulatory są zapakowane bezpiecznie i są zabezpieczone przed zwarcie. Akumulatory, o których mowa, to np.: alkaliczno-manganowe, cynkowo-węglowe, niklowo-wodorek metalu i niklowo-kadmowe.
- 305 Materiały te w stężeniach nie większych niż 50 mg/kg nie podlegają przepisom ADR.
- 306 Pozycja ta może być użyta tylko do materiału niewykazującego właściwości wybuchowych klasy 1 podczas badania zgodnie z testami serii 1 i 2 dla materiałów klasy 1 (patrz „Podręcznik badań i kryteriów”, część I).
- 307 Pozycja ta może być użyta tylko do jednorodnych mieszanin zawierających jako główny składnik azotan amonowy, w ramach następujących ograniczeń składu mieszaniny:
- (a) nie mniej niż 90% azotanu amonowego zawierającego nie więcej niż 0,2% wszystkich palnych materiałów organicznych w przeliczeniu na węgiel z możliwym dodatkiem materiału, który jest nieorganiczny i obojętny w stosunku do azotanu amonowego; lub

- (b) mniej niż 90%, ale więcej niż 70% azotanu amonowego z innymi materiałami nieorganicznymi lub więcej niż 80%, ale mniej niż 90% azotanu amonowego zmieszanego z węglanem wapniowym lub dolomitem i z nie więcej niż 0,4% wszystkich palnych materiałów organicznych w przeliczeniu na węgiel; lub
- (c) nawozy azotowe na bazie azotanu amonowego zawierające mieszaniny azotanu amonowego w stężeniach większych niż 45%, ale nie większych niż 70% i siarczanu amonowego oraz nie więcej niż 0,4% wszystkich palnych materiałów organicznych w przeliczeniu na węgiel, przy czym suma składu procentowego mieszaniny azotanu amonowego i siarczanu amonowego jest większa niż 70%.
- 309 Pozycja ta stosuje się do nieuczulonych emulsji, zawiesin i żelów zawierających głównie mieszaninę azotanu amonowego i paliwa, przeznaczonych do wytwarzania materiałów wybuchowych kruszących Typu E tylko po dalszej obróbce przed użyciem.
- Mieszanina dla typowych emulsji ma następujący skład: 60-85% azotanu amonowego, 5-30% wody, 2-8% paliwa, 0,5-4% emulgatora, 0-10% rozpuszczalnych preparatów uniepalniających, oraz dodatki umożliwiające śledzenie. Azotan amonowy może być zastępowany częściowo nieorganicznymi solami azotanowymi.
- Mieszanina dla typowych zawiesin i żelów ma następujący skład: 60-85% azotanu amonowego, 0-5% nadchloranu sodowego lub potasowego, 0-17% azotanu urotropiny lub azotanu monometyloaminy, 5-30% wody, 2-15% paliwa, 0,5-4% zagęstnika, 0-10% rozpuszczalnych preparatów uniepalniających, oraz dodatki umożliwiające śledzenie. Azotan amonowy może być zastępowany częściowo nieorganicznymi solami azotanowymi.
- Materiały powinny przejść pozytywnie badania *Serii 8 „Podręcznika badań i kryteriów”*, *Część I, Rozdział 18* i powinny być dopuszczone przez właściwą władzę.
- 310 Wymagania w zakresie badań podane w *podrozdziale 38.3 „Podręcznika badań i kryteriów”* nie mają zastosowania do serii produkcyjnych zawierających nie więcej niż 100 ogniw lub akumulatorów, lub prototypów ogniw lub akumulatorów przewożonych w celu ich zbadania, jeżeli:
- (a) ogniwa i akumulatory przewożone są w opakowaniach zewnętrznych w postaci bębnow metalowych, z tworzywa sztucznego lub ze sklejki, albo skrzyń metalowych, z tworzywa sztucznego lub drewnianych, jeżeli opakowania te spełniają wymagania na poziomie I grupy pakowania; oraz
- (b) każde ogniwo i akumulator zapakowane są osobno w opakowanie wewnętrzne obłożone niepalnym i nieprzewodzącym materiałem wyściełającym i umieszczone w opakowaniu zewnętrznym.
- 311 Materiały nie powinny być przewożone pod tą pozycją, jeżeli nie zostały dopuszczone przez właściwą władzę na podstawie wyników odpowiednich badań zgodnie z *częścią I „Podręcznika badań i kryteriów”*. Opakowania powinny zapewniać, że zawartość procentowa rozcieńczalnika nie spadnie poniżej poziomu zatwierdzonego przez właściwą władzę na okres przewozu.
- 313 Materiały i mieszaniny spełniające kryteria klasy 8, powinny być zaopatrzone w dodatkową nalepkę ostrzegawczą zgodną ze wzorem numer 8 (patrz 5.2.2.2.2).
- 314 (a) Materiały te są podatne na rozkład egzotermiczny w podwyższonych temperaturach. Rozkład może być inicjowany przez ciepło lub zanieczyszczenia (np. sproszkowane metale (żelazo, mangan, kobalt, magnez) oraz ich związki);
- (b) Podczas trwania, materiały te powinny być osłonięte przed nasłonecznieniem, wszystkimi źródłami ciepła i powinny być umieszczane w miejscach dobrze wentylowanych.
- 315 Niniejsza pozycja nie powinna być używana do materiałów klasy 6.1, które spełniają kryteria toksyczności inhalacyjnej odpowiadające I grupie pakowania opisane pod 2.2.61.1.8.

- 316 Niniejsza pozycja ma zastosowanie tylko do podchlorynu wapniowego suchego, jeżeli jest przewożony w postaci nierozsypujących się tabletek.
- 317 Określenie „Rozszczepialny-wyłączony” ma zastosowanie tylko do sztuk przesyłki zgodnych z 6.4.11.2.
- 318 Dla celów dokumentacyjnych, prawidłowa nazwa przewozowa powinna być uzupełniona nazwą techniczną (patrz 3.1.2.8). Jeżeli przewożone materiały zakaźne są nieznanne, ale są podejrzane, że spełniają kryteria pozwalające włączyć je do kategorii A i zaliczyć do UN 2814 lub UN 2900, to określenie „materiały zakaźne podejrzane o przynależność do kategorii A” powinno być ukazane w dokumencie przewozowym w nawiasach, następujących po prawidłowej nazwie przewozowej.
- 319 Materiały zapakowane i sztuki przesyłki, które są oznakowane zgodnie z instrukcją pakowania P650 nie podlegają żadnym innym przepisom ADR.
- 321 Ten układ magazynujący powinien być zawsze uważany jako zawierający wodór.
- 322 Jeżeli towar ten jest przewożony w postaci niekruszących się tabletek, to jest zaliczany do III grupy pakowania.
- 323 (Zarezerwowane)
- 324 Jeżeli stężenie jest nie większe niż 99%, to materiał ten powinien być stabilizowany.
- 325 W przypadku sześciofluorku uranu nierozszczepialnego lub rozszczepialnego wyłączonego, materiał powinien być zaklasyfikowany pod UN 2978.
- 326 W przypadku sześciofluorku uranu rozszczepialnego, materiał powinien być zaklasyfikowany pod UN 2977.
- 327 Aerosole odpadowe, nadawane zgodnie z 5.4.1.1.3, mogą być przewożone pod tą pozycją w celu naprawy lub utylizacji. Nie muszą być one zabezpieczone przed przypadkowym rozładowaniem pod warunkiem, że podjęto odpowiednie środki zapobiegające przed niebezpiecznym wzrostem ciśnienia i uwolnieniem niebezpiecznej zawartości. Aerosole odpadowe, inne niż nieszczelne lub poważnie zdeformowane, powinny być pakowane zgodnie z instrukcją pakowania P003 i przepisem szczególnym PP87, lub instrukcją pakowania LP02 i przepisem szczególnym L2. Aerosole nieszczelne lub poważnie zdeformowane powinny być przewożone w opakowaniach awaryjnych pod warunkiem, że podjęto odpowiednie środki zapobiegające przed niebezpiecznym wzrostem ciśnienia.
- UWAGA:** *Odnosnie do transportu morskiego, aerosole odpadowe nie powinny być przewożone w zamkniętych kontenerach.*
- 328 Pozycję tę stosuje się do wkładów do ogniw paliwowych zawierających łatwo palne ciecze takie jak metanol lub roztwory metanol/woda. Wkładem do ogniwa paliwowego określa się pojemnik zawierający paliwo, podawane do elementów wytwarzających energię w tym ogniwie poprzez zawór sterujący, który nie zawiera części generujących ładunki elektryczne. Wkłady powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zapobiegający wyciekowi paliwa w normalnych warunkach przewozu.
- Pozycję tę stosuje się do takich typów konstrukcji wkładów do ogniw paliwowych, które wykazują, bez opakowania, pozytywny wynik badania odporności na ciśnienie wewnętrzne (manometryczne) 100 kPa.
- 329 (Zarezerwowane)
- 330 Alkohole zawierające produkty naftowe (np. benzynę) do 5%, powinny być przewożone pod pozycją UN 1987 ALKOHOLE, I.N.O.
- 500 Nitrogliceryna, w roztworze alkoholowym zawierającym więcej niż 1%, ale nie więcej niż 5% nitrogliceryny, zapakowana zgodnie z instrukcją pakowania P300, jest materiałem klasy 3 o numerze UN 3064.
- 501 Odnosnie do stopionego naftalenu, patrz UN 2304.

- 502 Tworzywa sztuczne, na bazie nitrocelulozy, samonagrzewające się, i.n.o. oraz odpad celulozowy, są materiałami klasy 4.2, odpowiednio o numerach UN 2006 i UN 2002.
- 503 Odnośnie do stopionego fosforu białego lub żółtego, patrz UN 2447.
- 504 Siarczek potasowy, uwodniony, zawierający więcej niż 30% wody krystalizacyjnej, siarczek sodowy uwodniony, zawierający więcej niż 30% wody krystalizacyjnej i wodorosiarczek sodowy, zawierający więcej niż 25% wody krystalizacyjnej, są materiałami klasy 8, odpowiednio o numerach UN 1847, UN 1849 i UN 2949.
- 505 Amidek magnezowy jest materiałem klasy 4.2 o numerze UN 2004.
- 506 Metale ziem alkalicznych i stopy metali ziem alkalicznych w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2. Magnez lub stopy magnezu zawierające więcej niż 50% magnezu w postaci granulek, wiórów lub taśm, są materiałami klasy 4.1 o numerze UN 1869.
- 507 Fosforek glinowy, pestycyd, z dodatkami hamującymi wydzielanie gazów palnych i trujących, jest materiałem klasy 6.1 o numerze UN 3048.
- 508 Wodorek tytanowy i wodorek cyrkonowy są materiałami klasy 4.1, odpowiednio o numerach UN 1871 i UN 1437. Borowodorek glinowy jest materiałem klasy 4.2 o numerze UN 2870.
- 509 Chloryn w roztworze jest materiałem klasy 8 o numerze UN 1908
- 510 Kwas chromowy w roztworze jest materiałem klasy 8 o numerze UN 1755.
- 511 Azotan rtęciowy, azotan rtęciawy i azotan talowy, są materiałami klasy 6.1, odpowiednio o numerach UN 1625, UN 1627 i UN 2727. Stały azotan torowy, azotan uranylowy sześciowodny w roztworze i stały azotan uranylowy, są materiałami klasy 7.
- 512 Ciekły pięciochlorek antymonu, pięciochlorek antymonu w roztworze, pięciofluorek antymonu i trójchlorek antymonu, są materiałami klasy 8, odpowiednio o numerach UN 1730, UN 1731, UN 1732 i UN 1733.
- 513 UN 0224 azydek barowy, suchy lub zwilżony mniej niż 50% masowymi wody, jest materiałem klasy 1. UN 1571 azydek barowy, zwilżony, zawierający co najmniej 50% masowych wody, jest materiałem klasy 4.1. UN 1854 stopy baru, piroforyczne, są materiałami klasy 4.2. UN 1445 chloran barowy, stały, UN 1446 azotan barowy, UN 1447 nadchloran barowy, stały, UN 1448 nadmanganian barowy, UN 1449 nadtlenek barowy, UN 2719 bromian barowy, UN 2741 podchloryn barowy zawierający więcej niż 22% chloru aktywnego, UN 3405 chloran barowy, w roztworze i UN 3406 nadchloran barowy, w roztworze, są materiałami klasy 5.1. UN 1565 cyjanek barowy i UN 1884 tlenek baru są materiałami klasy 6.1.
- 514 Azotan berylowy jest materiałem klasy 5.1 o numerze UN 2464.
- 515 Mieszaniny chloropikryny i bromku metylu oraz chloropikryny i chlorku metylu są materiałami klasy 2, odpowiednio o numerach UN 1581 i UN 1582.
- 516 Mieszanina chlorku metylu i chlorku metylenu jest materiałem klasy 2 o numerze UN 1912.
- 517 UN 1690 fluorek sodowy, stały, UN 1812 fluorek potasowy, stały, UN 2505 fluorek amonowy, UN 2674 fluorokrzemian sodowy, UN 2856 fluorokrzemiany, i.n.o., UN 3415 fluorek sodowy, w roztworze i UN 3422 fluorek potasowy, w roztworze, są materiałami klasy 6.1.
- 518 Bezwodny trójtlenek chromu jest materiałem klasy 5.1 o numerze UN 1463.
- 519 Bromowodór w postaci gazowej jest materiałem klasy 2 o numerze UN 1048.
- 520 Chlorowodór w postaci gazowej jest materiałem klasy 2 o numerze UN 1050.
- 521 Chloryny i podchloryny stałe są materiałami klasy 5.1.
- 522 Kwas nadchlorowy w roztworze wodnym, zawierającym więcej niż 50%, ale nie więcej niż 72% masowych kwasu, jest materiałem klasy 5.1 o numerze UN 1873. Roztwory kwasu

- nadchlorowego zawierające więcej niż 72% masowych kwasu, albo mieszaniny kwasu nadchlorowego z cieczami innymi niż woda, nie są dopuszczone do przewozu.
- 523 Bezwodny siarczek potasowy i bezwodny siarczek sodowy oraz ich wodziany zawierające mniej niż 30% wody krystalizacyjnej, a także wodorosiarczek sodowy zawierający mniej niż 25% wody krystalizacyjnej, są materiałami klasy 4.2, odpowiednio o numerach UN 1382, UN 1385 i UN 2318.
- 524 Gotowe wyroby cyrkonowe o grubości więcej niż 18 mikronów są materiałami klasy 4.1 o numerze UN 2858.
- 525 Roztwory cyjanków nieorganicznych o całkowitej zawartości jonów cyjankowych powyżej 30%, powinny być zaliczane do I grupy pakowania, roztwory o całkowitej zawartości jonów cyjankowych powyżej 3% i nie wyższej niż 30%, do II grupy pakowania, a roztwory o całkowitej zawartości jonów cyjankowych powyżej 0,3% i nie wyższej niż 3%, do III grupy pakowania.
- 526 Celuloid jest materiałem klasy 4.1 UN 2000.
- 528 Włókna nitrocelulozowe lub włókna impregnowane słabo znitrowaną celulozą, nieulegające samonagrzewaniu, są przedmiotami klasy 4.1 o numerze UN 1353.
- 529 Piorunian rtęciowy, zwilżony, zawierający więcej niż 20% masowych wody lub mieszaniny alkoholu i wody, jest materiałem klasy 1 o numerze UN 0135. Chlorek rtęciowy (kalmel) jest materiałem klasy 9 o numerze UN 3077.
- 530 Hydrazyna w roztworze wodnym zawierającym nie więcej niż 37% masowych hydrazyny jest materiałem klasy 6.1 o numerze UN 3293.
- 531 Roztwory zawierające więcej niż 55% nitrocelulozy, o temperaturze zapłonu poniżej 23°C, o dowolnej zawartości azotu lub nie więcej niż 55% nitrocelulozy o zawartości azotu więcej niż 12,6% masowych (w suchej masie), są materiałami klasy 1 (patrz UN 0340 lub UN 0342) lub klasy 4.1.
- 532 Roztwór amoniaku zawierający więcej niż 10%, ale nie więcej niż 35% amoniaku jest materiałem klasy 8 o numerze UN 2672.
- 533 Palne roztwory formaldehydu są materiałami klasy 3 o numerze UN 1198. Niepalne roztwory formaldehydu, zawierające poniżej 25% formaldehydu, nie podlegają przepisom ADR.
- 534 Pomimo, że w niektórych warunkach klimatycznych benzyna może mieć prężność par w temperaturze 50°C wyższą niż 110 kPa (1,10 bara), ale nie wyższą niż 150 kPa (1,50 bara), to jest ona nadal uważana za materiał charakteryzujący się prężnością par w temperaturze 50°C nie wyższą niż 110 kPa (1,10 bara).
- 535 UN 1469 azotan ołowiu, UN 1470 nadchloran ołowiu, stały i UN 3408 nadchloran ołowiu, w roztworze, są materiałami klasy 5.1.
- 536 Odnośnie do stałego naftalenu, patrz UN 1334.
- 537 Trójchlorek tytanu w mieszaninie nie piroforycznej jest materiałem klasy 8 o numerze UN 2869.
- 538 Odnośnie do siarki (w stanie stałym), patrz UN 1350.
- 539 Izocyjaniany w roztworze o temperaturze zapłonu powyżej 23 °C są materiałami klasy 6.1.
- 540 Hafn, tytan i cyrkon, sproszkowane, zawierające co najmniej 25% wody, są materiałami klasy 4.1, odpowiednio o numerach UN 1326, UN 1352 i UN 1358.
- 541 Mieszaniny nitrocelulozy o niższej niż podana zawartości wody, alkoholu lub plastyfikatora, są materiałami klasy 1.
- 542 Pozycja ta obejmuje talk zawierający tremolit lub aktynolit.
- 543 Amoniak w postaci gazu, roztwór zawierający więcej niż 50% amoniaku i roztwór zawierającym więcej niż 35%, ale nie więcej niż 50% amoniaku, są materiałami klasy 2,

- odpowiednio o numerach UN 1005, UN 3318 i UN 2073. Amoniak w roztworze zawierającym nie więcej niż 10% amoniaku nie podlega przepisom ADR.
- 544 Dwumetyloamina, etyloamina, metyloamina i trójmetylamina, są materiałami klasy 2, odpowiednio o numerach UN 1032, UN 1036, UN 1061 i UN 1083.
- 545 Siarczek dwupikrylu, zwilżony, zawierający poniżej 10% masowych wody, jest materiałem klasy 1 o numerze UN 0401.
- 546 Cyrkon, suchy, w postaci blach, taśm lub spirali, o grubości mniejszej niż 18 μm , jest materiałem klasy 4.2 o numerze UN 2009. Cyrkon, suchy, w postaci blach, taśm lub spirali, o grubości ponad 254 μm , nie podlega przepisom ADR.
- 547 Maneb lub preparaty manebu w postaci podatnej na samonagrzewanie są materiałami klasy 4.2, odpowiednio o numerach UN 2210 i UN 2210.
- 548 Chlorosilany, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 549 Chlorosilany o temperaturze zapłonu poniżej 23°C, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, są materiałami klasy 3. Chlorosilany o temperaturze zapłonu powyżej 23°C, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, są materiałami klasy 8.
- 550 Cer w płytach, sztabach lub prętach, jest materiałem klasy 4.1 o numerze UN 1333.
- 551 Roztwory tych izocyjanianów, o temperaturze zapłonu poniżej 23°C, są materiałami klasy 3.
- 552 Metale i stopy metali sproszkowane lub w innej palnej postaci, podatne na samozapalenie, są materiałami klasy 4.2. Metale i stopy metali sproszkowane lub w innej palnej postaci, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 553 Podczas badania laboratoryjnego takich mieszanin nadtlenu wodoru i kwasu nadoctowego (patrz „*Podręcznik badań i kryteriów*”, część II, rozdział 20) nie powinny one detonować w stanie kawitacji, ulegać deflagracji oraz wykazywać jakichkolwiek efektów podczas ogrzewania pod zamknięciem i skłonności do wybuchu. Formułacja powinna być stabilna termicznie (temperatura samoprzyspieszającego się rozkładu dla sztuki przesyłki o masie 50kg powinna wynosić co najmniej 60°C), a do odczulania powinna być użyta ciecz zdolna do jednorodnego mieszania się z kwasem nadoctowym. Formułacje niespełniające tych kryteriów są uważane za materiały klasy 5.2 (patrz „*Podręcznik badań i kryteriów*”, część II, rozdział 20.4.3(g)).
- 554 Wodorki metali, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3. Borowoderek glinu lub borowoderek glinu w urządzeniach jest materiałem klasy 4.2 o numerze UN 2870.
- 555 Nietrujące pyły i proszki metali, w postaci nie podatnej na samozapalenie, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 556 Związki metaloorganiczne i ich roztwory, które ulegają samozapaleniu, są materiałami klasy 4.2. Palne roztwory związków metaloorganicznych w stężeniach, w których w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych w niebezpiecznych ilościach i nie ulegają samozapaleniu, są materiałami klasy 3.
- 557 Pyły lub proszki metali w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2.
- 558 Metale i stopy metali w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2. Metale i stopy metali, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, i nie są piroforyczne i nie ulegają samonagrzewaniu, ale ulegają łatwo zapaleniu, są materiałami klasy 4.1.
- 559 Mieszaniny podchlorynu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu. Podchloryn w roztworze jest materiałem klasy 8 o numerze UN 1791.
- 560 Materiał o podwyższonej temperaturze, ciekły, i.n.o. (w tym stopione metale, stopione sole, itp.), mający temperaturę równą lub wyższą od 100°C, ale niższą od swojej

temperatury zapłonu, jeżeli się nią charakteryzuje, jest materiałem klasy 9 o numerze UN 3257.

- 561 Chloromrówczany o dominujących właściwościach żrących są materiałami klasy 8.
- 562 Związki metaloorganiczne samozapalne są materiałami klasy 4.2. Palne związki metaloorganiczne, reagujące z wodą, są materiałami klasy 4.3.
- 563 Kwas selenowy jest materiałem klasy 8 o numerze UN 1905.
- 564 Tlenochlorek wanadu, czterochlorek wanadu i trójchlorek wanadu, są materiałami klasy 8, odpowiednio o numerach UN 2443, UN 2444 i UN 2475.
- 565 Do tej pozycji powinny być zaklasyfikowane bliżej nie określone odpady pochodzące z leczenia medycznego ludzi, leczenia weterynaryjnego zwierząt lub z badań biologicznych, co do których istnieje znikome prawdopodobieństwo występowania w nich materiałów zakaźnych klasy 6.2. Odkazone odpady medyczne lub odpady powstałe w wyniku badań biologicznych, które zawierały materiały zakaźne, nie podlegają wymaganiom klasy 6.2.
- 566 UN 2030 hydrazyna w roztworze wodnym, zawierającym więcej niż 37% masowych hydrazyny, jest materiałem klasy 8.
- 567 Mieszanki zawierające więcej niż 21% objętościowego tlenu powinny być klasyfikowane jako utleniające.
- 568 Azydek barowy o zawartości wody poniżej podanej wartości jest materiałem klasy 1 o numerze UN 0224.

569-579 (Zarezerwowane)

- 580 Pojazdy-cysterny oraz pojazdy specjalne i pojazdy specjalnie wyposażone, przeznaczone do przewozu luzem, powinny być zaopatrzone na obu bokach i z tyłu w znak podany pod 5.3.3. Kontenery-cysterny, cysterny przenośne oraz kontenery specjalne i specjalnie wyposażone, przeznaczone do przewozu luzem, powinny być zaopatrzone w takie same znaki na obu bokach oraz z przodu i z tyłu.
- 581 Pozycja ta obejmuje mieszaniny metyloacetyleny i propadienu z węglowodorami, które określone jako:

mieszanina P1, zawierają nie więcej niż 63% objętościowych metyloacetyleny i propadienu oraz nie więcej niż 24% objętościowych propanu i propylenu, przy czym zawartość procentowa węglowodorów nasyconych C₄ wynosi co najmniej 14% objętościowych; a określone jako:

mieszanina P2, zawierają nie więcej niż 48% objętościowych metyloacetyleny i propadienu oraz nie więcej niż 50% objętościowych propanu i propylenu, przy czym zawartość procentowa węglowodorów nasyconych C₄ wynosi co najmniej 5% objętościowych; oraz

mieszanki propadienu z 1% do 4% metyloacetyleny

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), określenia „Mieszanina P1” lub „Mieszanina P2” mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne.

- 582 Pozycja ta obejmuje między innymi mieszaniny gazów oznaczone literą R..., które określone jako:

mieszanina F1, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,3 MPa (13 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż dwuchlorofluorometan (1,30 kg/l);

mieszanina F2, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,9 MPa (19 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż dwuchlorodwufuorometan (1,21 kg/l);

mieszanina F3, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 3 MPa (30 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż chlorodwufuorometan (1,09 kg/l).

UWAGA: Trójchlorofluorometan (gaz chłodniczy R11), 1,1,2-trójchloro-1,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R113), 1,1,1-trójchloro-2,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R113a), 1-chloro-1,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R133) i 1-chloro-1,1,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R133b) nie są materiałami klasy 2. Mogą być jednak wprowadzane do składu mieszanin F1 do F3.

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), określenia „Mieszanina F1”, „Mieszanina F2” lub „Mieszanina F2” mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne.

583 Pozycja ta obejmuje między innymi mieszaniny, które określone jako:

mieszanina A, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,1 MPa (11 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,525 kg/l;

mieszanina A01, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,516 kg/l;

mieszanina A02, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,505 kg/l;

mieszanina A0, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,495 kg/l;

mieszanina A1, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 2,1 MPa (21 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,485 kg/l;

mieszanina B1, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 2,3 MPa (23 bary) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,474 kg/l;

mieszanina B2, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 2,6 MPa (26 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,463 kg/l;

mieszanina B, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 2,6 MPa (26 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,450 kg/l;

mieszanina C, mają prężność par w temperaturze 70°C nie większą niż 3,1 MPa (31 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą niż 0,440 kg/l.

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), następujące określenia mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne:

- „Mieszanina A” lub „Butan”;
- „Mieszanina A01” lub „Butan”;
- „Mieszanina A02” lub „Butan”;
- „Mieszanina A0” lub „Butan”;
- „Mieszanina A1”;
- „Mieszanina B1”;
- „Mieszanina B2”;
- „Mieszanina B”;
- „Mieszanina C” lub „Propan”.

W przypadku przewozu w cysternach nazwy handlowe „butan” lub „propan” mogą być stosowane jedynie jako nazwy uzupełniające.

584 Gaz ten nie podlega przepisom ADR, jeżeli:

- jest w stanie gazowym;
- zawiera nie więcej niż 0,5% powietrza;

- znajduje się w metalowych kapsułkach (sodorach, sparkletach) bez uszkodzeń mogących osłabić ich wytrzymałość;
 - zamknięcia kapsułek są szczelne;
 - kapsułka nie zawiera więcej niż 25 g gazu;
 - kapsułka nie zawiera więcej niż 0,75 g gazu na 1 cm³ jej pojemności.
- 585 Cynober nie podlega przepisom ADR.
- 586 Sproszkowany hafn, tytan i cyrkon powinien zawierać widoczny nadmiar wody. Sproszkowany i zwilżony hafn, tytan i cyrkon wytwarzany mechanicznie, o rozmiarach cząstek co najmniej 53 μm lub wytwarzany chemicznie, o rozmiarach cząstek co najmniej 840 μm, nie podlega przepisom ADR.
- 587 Stearynian barowy i tytanian barowy nie podlegają przepisom ADR.
- 588 Stałe, uwodnione postacie bromku glinowego i chlorku glinowego nie podlegają przepisom ADR.
- 589 Suche mieszaniny podchlorynu wapniowego, zawierające nie więcej niż 10% chloru aktywnego, nie podlegają przepisom ADR.
- 590 Chlorek żelazowy sześciowodny nie podlega przepisom ADR.
- 591 Siarczan ołowiawy zawierający nie więcej niż 3% wolnego kwasu, nie podlega przepisom ADR.
- 592 Nieoczyszczone próżne opakowania (łącznie z próżnymi DPPL i dużymi opakowaniami), próżne pojazdy-cysterny, próżne cysterny odejmowalne, próżne cysterny przenośne, próżne kontenery-cysterny i próżne małe kontenery, które zawierały ten materiał, nie podlegają przepisom ADR.
- 593 Jeżeli gaz ten jest przeznaczony do chłodzenia, np. próbek medycznych lub biologicznych i znajduje się w naczyniach o podwójnych ściankach spełniających przepisy instrukcji pakowania P203 (k) podane pod 4.1.4.1, to nie podlega on przepisom ADR.
- 594 Następujące przedmioty, wyprodukowane i napełnione zgodnie z przepisami krajowymi producenta i zapakowane w mocne opakowania zewnętrzne, nie podlegają przepisom ADR:
- UN 1044 gaśnice, pod warunkiem, że są one zabezpieczone przed przypadkowym rozładowaniem;
 - UN 3164 przedmioty ciśnieniowe pneumatyczne lub hydrauliczne, zaprojektowane w taki sposób, aby wytrzymały naprężenia większe niż powodowane przez ciśnienie wewnętrzne gazu, poprzez zastosowanie elementów odciążających, odpowiednią wytrzymałość wewnętrzną lub konstrukcję.
- 596 Pigmenty kadmowe, takie jak: siarczki kadmu, sulfoseleniny kadmu i sole kadmowe wyższych kwasów tłuszczowych (np. stearynian kadmu), nie podlegają przepisom ADR.
- 597 Roztwory kwasu octowego zawierające nie więcej niż 10% masowych kwasu, nie podlegają przepisom ADR.
- 598 Następujące przedmioty nie podlegają przepisom ADR:
- (a) akumulatory nowe, jeżeli:
- są zamocowane w taki sposób, że nie mogą zsunąć się, upaść lub ulec uszkodzeniu;
 - są umieszczone w urządzeniach przewozowych, o ile nie są odpowiednio spiętrzone, np. na paletach;
 - nie mają pozostałości materiałów kwaśnych lub alkalicznych na zewnętrznych powierzchniach;
 - są zabezpieczone przed zwarcieniem.

(b) akumulatory zużyte, jeżeli:

- ich obudowy nie są uszkodzone;
- są zamocowane w taki sposób, np. poprzez spiętrzenie na paletach; aby nie mogła wyciekać ich zawartość oraz aby nie mogły zsunąć się, upaść lub ulec uszkodzeniu;
- nie mają pozostałości materiałów kwaśnych lub alkalicznych na zewnętrznych powierzchniach;
- są zabezpieczone przed zwarciami.

Określenie „Akumulatory zużyte” oznacza akumulatory przewożone w celu recyklingu po zakończeniu ich normalnego użytkowania.

- 599 Gotowe wyroby przemysłowe lub przyrządy zawierające nie więcej niż 1kg rtęci, nie podlegają przepisom ADR.
- 600 Stopiony i zestalony pięciotlenek wanadu nie podlega przepisom ADR.
- 601 Produkty farmaceutyczne (leki) gotowe, które są substancjami wytwarzanymi i pakowanymi do sprzedaży detalicznej, dystrybucji osobistej lub zażywania w domu, nie podlegają przepisom ADR.
- 602 Siarczki fosforu, które zawierają wolny żółty lub biały fosfor, nie są dopuszczone do przewozu.
- 603 Cyjanowodor nieodpowiadający określeniom podanym dla UN 1051 lub UN 1614, nie jest dopuszczony do przewozu. Cyjanowodor zawierający mniej niż 3% wody uważa się za stabilny, jeżeli wartość pH wynosi $2,5 \pm 0,5$ a ciecz jest klarowna i bezbarwna.
- 604 Bromian amonowy, jego roztwory wodne oraz mieszaniny bromianu z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu.
- 605 Chloran amonowy, jego roztwory wodne oraz mieszaniny chloranu z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu..
- 606 Chloryn amonowy, jego roztwory wodne oraz mieszaniny chlorynu z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu.
- 607 Mieszaniny azotanu potasowego i azotynu sodowego z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu.
- 608 Nadmanganian amonowy, jego roztwory wodne oraz mieszaniny nadmanganianu z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu.
- 609 Czteronitrometan mający palne zanieczyszczenia nie jest dopuszczony do przewozu.
- 610 Jeżeli materiał ten zawiera więcej niż 45% cyjanowodoru, to nie jest on dopuszczony do przewozu.
- 611 Jeżeli azotan amonowy zawierający więcej niż 0,2% materiałów palnych (łącznie z materiałami organicznymi w przeliczeniu na węgiel) nie jest składnikiem materiału lub przedmiotu klasy 1, to nie jest on dopuszczony do przewozu.
- 612 (Zarezerwowany)
- 613 Kwas chlorowy zawierający więcej niż 10% kwasu oraz mieszaniny kwasu chlorowego z cieczą inną niż woda, nie są dopuszczone do przewozu.
- 614 2,3,7,8-czterochlorodwubenzo-p-dioksyna (TCDD) w stężeniach uważanych za silnie trujące zgodnie z kryteriami podanymi pod 2.2.61.1, nie jest dopuszczona do przewozu.
- 615 (Zarezerwowany)
- 616 Materiały zawierające więcej niż 40% ciekłych estrów azotanowych, powinny przejść z wynikiem pozytywnym badanie na wypacanie określone pod 2.3.1.
- 617 Poza typem określonego materiału wybuchowego, na sztuce przesyłki powinna być podana jego nazwa handlowa.

- 618 Stężenie tlenu w fazie gazowej w naczyniach zawierających butadien-1,2, nie powinno przekraczać 50 ml/m³.
- 619-622 (Zarezerwowane)
- 623 UN 1829 trójtlenek siarki powinien być stabilizowany. Trójtlenek siarki, o czystości co najmniej 99,95%, może być przewożony bez inhibitora w cysternach pod warunkiem, że jego temperatura jest utrzymywana na poziomie 32,5°C lub wyższym. W przypadku przewozu tego materiału bez inhibitora w cysternie, w temperaturze nie niższej niż 32,5°C, w dokumencie przewozowym powinna być umieszczona wzmianka „**Przewóz materiału w temperaturze nie niższej niż 32,5°C**”.
- 625 Sztuki przesyłki zawierające te przedmioty powinny być zaopatrzone w następujący wyraźny napis: „**UN 1950 AEROZOLE**”
- 626-627 (Zarezerwowane)
- 632 Gaz ten uważany jest za samozapalny (piroforyczny).
- 633 Sztuki przesyłki i małe kontenery zawierające ten materiał powinny być zaopatrzone w następujący napis: „**Trzymać z dala od źródeł zapłonu**”.
- Napis ten powinien być podany w języku urzędowym państwa nadania, a ponadto - jeżeli język ten nie jest językiem angielskim, francuskim, niemieckim - w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, o ile umowy zawarte pomiędzy państwami, których dotyczą operacje transportowe nie stanowią inaczej.
- 635 Sztuki przesyłki zawierające te przedmioty nie muszą być zaopatrzone w nalepkę zgodną ze wzorem nr 9, o ile nie są one całkowicie zasłonięte opakowaniem, kłatką lub w inny sposób uniemożliwiający ich identyfikację.
- 636 (a) Zużyte ogniwa i akumulatory litowe, gromadzone w miejscach zbiórki odpadów i nadawane do przewozu do miejsc utylizacji razem z innymi nielitowymi ogniwami lub akumulatorami lub samodzielnie, nie podlegają innym przepisom ADR, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- (i) masa brutto każdego ogniwa lub akumulatora litowego nie przekracza 250 g;
 - (ii) spełnione są przepisy instrukcji pakowania P903b (2);
- (b) ogniwa znajdujące się w urządzeniach nie powinny być podatne na rozładowanie podczas przewozu do takiego stopnia, że napięcie w obwodzie otwartym spadnie poniżej 2 woltów lub poniżej dwóch trzecich napięcia nierozładowanego ogniwa, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest mniejsza;
- (c) sztuki przesyłki zawierające zużyte ogniwa lub akumulatory w nieoznakowanych opakowaniach, powinny być zaopatrzone w napis: „**Zużyte ogniwa litowe**”.
- 637 Za drobnoustroje zmienione genetycznie uważa się te, które nie są niebezpieczne dla ludzi i zwierząt, ale które mogą powodować zmiany u zwierząt, roślin, w materiałach mikrobiologicznych i w ekosystemach w sposób, który nie może być uznany za naturalny. Drobnoustroje zmienione genetycznie, które dopuszczone są do uwalniania się w środowisku¹ nie podlegają przepisom klasy 9. Żywe zwierzęta kręgowo lub bezkręgowo nie powinny być używane w celu przewożenia drobnoustrojów zmienionych genetycznie zaklasyfikowanych do tego numeru UN, jeżeli materiały te mogą być przewożone w inny sposób. W przypadku przewozu pod tym numerem UN materiałów szybko psujących się, powinny być podane odpowiednie informacje dotyczące wymaganej temperatury, np.

¹ Patrz w szczególności Część C Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca Dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 77), określająca procedury dopuszczenia dla Wspólnot Europejskich.

„Utrzymywać w temperaturze +2°/+4° C”, „Przewozić w stanie zamrożonym” lub „Nie zamrażać”.

- 638 Są to materiały podobne do materiałów samoreaktywnych (patrz 2.2.41.1.19).
- 639 Patrz 2.2.2.3, kod klasyfikacyjny 2F, UN 1965, UWAGA 2.
- 640 Ze względu na zróżnicowane charakterystyki fizyczne i techniczne podane w kolumnie (2) Tabeli A działu 3.2, materiałom należącym do tej samej grupy pakowania przypisano różne kody cystern ADR.
- Wyłącznie w przypadku przewozu w cysternach ADR, w celu wskazania charakterystyki fizycznej i technicznej przewożonego produktu, informacje wymagane w dokumencie przewozowym powinny być uzupełnione następującym zapisem:
- „Przepis szczególny 640X”, gdzie w miejsce „X” należy wpisać dużą literę podaną po numerze przepisu szczególnego 640 w kolumnie (6) Tabeli A w dziale 3.2.
- Powyższy zapis może być pominięty w przypadku przewozu w cysternie spełniającej najostrzejsze wymagania określone dla materiałów należących do danego numeru UN i danej grupy pakowania.
- 642 Pozycja ta, pochodząca z „Modelowych Przepisów ONZ”, nie powinna być używana do przewozu nawozowych roztworów amoniakalnych zawierających wolny amoniak, o ile nie jest to dopuszczone na podstawie 1.1.4.2.
- 643 Mieszaniny asfaltów z kruszywem nie podlegają przepisom klasy 9.
- 644 Materiał ten dopuszczony jest do przewozu pod warunkiem, że:
- pH 10% roztworu wodnego przewożonego materiału zawarte jest w przedziale od 5 do 7;
 - roztwór nie zawiera więcej niż 0,2% materiału palnego lub związków chloru w takich ilościach, że zawartość chloru jest większa niż 0,02 %.
- 645 Kod klasyfikacyjny podany w kolumnie (3b) tabeli A w dziale 3.2 powinien być użyty jedynie za zgodą właściwej władzy Państwa-Strony Umowy ADR, wydaną przed przewozem. Jeżeli zaliczenie do podklasy dokonane jest zgodnie z procedurą podaną pod 2.2.1.1.7.2, to właściwa władza może wymagać weryfikacji klasyfikacji domyślnej na podstawie wyników badań uzyskanych w testach *Serii 6 „Podręcznika badań i kryteriów”, Część I, Rozdział 16.*
- 646 Węgiel wytwarzany w procesie aktywacji parą wodną nie podlega przepisom ADR.
- 647 Przewóz octu winnego i kwasu octowego zawierających nie więcej niż 25% masowych czystego kwasu podlega jedynie następującym wymaganiom:
- (a) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być wykonane ze stali nierdzewnej lub tworzywa sztucznego, które są trwale odporne na działanie korodujące octu winnego / octu spożywczego;
 - (b) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny podlegać oględzinom wykonywanym przez ich właściciela co najmniej raz w roku. Wyniki tych oględzin powinny być zapisane i przechowywane co najmniej przez rok. Uszkodzone opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny nie powinny być napełniane;
 - (c) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być napełniane w taki sposób, aby produkt nie był rozlewany na ich zewnętrzną powierzchnię i aby nie utrzymywały się na tej powierzchni żadne jego pozostałości;
 - (d) uszczelki i zamknięcia powinny być odporne na octu winnego / octu spożywczego. Opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być zamknięte hermetycznie przez osobę odpowiedzialną za pakowanie lub napełnianie, w taki sposób, aby w normalnych warunkach przewozu nie doszło do żadnego wycieku;

- (e) dopuszcza się stosowanie opakowań kombinowanych zawierających opakowania wewnętrzne wykonane ze szkła lub z tworzywa sztucznego (patrz instrukcja pakowania P001 podana pod 4.1.4.1), które spełniają ogólne warunki pakowania podane pod 4.1.1.1, 4.1.1.2, 4.1.1.4, 4.1.1.5, 4.1.1.6, 4.1.1.7 i 4.1.1.8;

Pozostałe przepisy ADR nie mają zastosowania.

- 648 Przedmioty zaimpregnowane tym pestycydem, takie jak płytki tekturowe, paski papierowe, kulki bawełniane, folie z tworzywa sztucznego, w pułapkach zamkniętych hermetycznie, nie podlegają przepisom ADR.
- 649 Dla potrzeb określenia temperatury początku wrzenia, jak podano pod 2.2.3.1.3 dla I grupy pakowania, odpowiednią jest metoda badania zgodna z normą ASTM D86-01².
Materiały, którym za pomocą tej metody oznaczono temperaturę początku wrzenia powyżej 35°C, są materiałami II grupy pakowania i powinny być zaklasyfikowane zgodnie z odpowiednią pozycją dla tej grupy pakowania.
- 650 Odpady zawierające pozostałości opakowań oraz zestalone lub ciekłe pozostałości farb mogą być przewożone na warunkach II grupy pakowania. W uzupełnieniu przepisów mających zastosowanie do UN1263 II grupy pakowania, odpady te mogą być również pakowane i przewożone na następujących warunkach:
 - (a) odpady mogą być pakowane zgodnie z instrukcją pakowania P002 podaną pod 4.1.4.1 lub zgodnie z instrukcją pakowania IBC06 podaną pod 4.1.4.2;
 - (b) odpady mogą być pakowane w DPPL elastyczne typów 13H3, 13H4 i 13H5 umieszczone w opakowaniach zbiorczych o pełnych ścianach;
 - (c) badanie opakowań i DPPL określonych pod (a) i (b) może być przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi wymaganiami działów 6.1 lub 6.5 - dla materiałów stałych, na poziomie II grupy pakowania.
Badania powinny być przeprowadzone na opakowaniach i DPPL, napełnionych reprezentatywną próbką odpadów, przygotowanych jak do przewozu;
 - (d) dopuszcza się przewóz luzem w pojazdach krytych opończą, kontenerach zamkniętych lub dużych kontenerach krytych opończą, o ile pojazdy te i kontenery mają pełne ściany. Skrzynia pojazdu i kontener powinny być szczelne lub uszczelnione, np. poprzez zastosowanie odpowiedniej i dostatecznie wytrzymałej wykładziny wewnętrznej;
 - (e) jeżeli odpad przewożony jest na warunkach określonych w niniejszym przepisie szczególnym, to powinien być on opisany w dokumencie przewozowym zgodnie z 5.4.1.1.3 w następujący sposób: „ODPAD, UN 1263 FARBA, 3, II”.

651 Przepis szczególny V2 (1) ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy zawartość netto materiałów wybuchowych jest większa niż 3000 kg (4000 kg w przypadku jednostki transportowej zawierającej przyczepę).

652 Naczynia z nierdzewnej stali ferrytycznej i austenitycznej (stali Duplex) i spawanego tytanu, które nie spełniają wymagań Działu 6.2, ale zostały zbudowane i zatwierdzone, zgodnie krajowymi przepisami lotniczymi, do stosowania jako naczynia z paliwem do balonów i statków powietrznych na gorące powietrze, wprowadzone do eksploatacji (data inspekcji początkowej) przed dniem 1 lipca 2004, mogą być przewożone transportem drogowym na następujących warunkach:

(a) Spełnione są przepisy ogólne podane pod 6.2.1;

(b) Projekt i konstrukcja naczyń zostały zatwierdzone do stosowania w lotnictwie przez władzę krajową właściwą dla transportu lotniczego;

² Znormalizowana Metoda Badania Destylacji Produktów Naftowych pod Ciśnieniem Atmosferycznym, opublikowana we wrześniu 2001 przez ASTM International, 100 Barr Harbor Drive, Po Box C700, West Conshohocken, PA 19428-2959, United States.

- (c) W odstępstwie od 6.2.1.1.1, do określenia ciśnienia obliczeniowego należy zastosować wartość maksymalnej temperatury otoczenia należy obniżyć do +40°C; w tym przypadku:
- (i) w odstępstwie od 6.2.1.2, butle mogą być wykonane z walcowanego i wyżarzonego handlowo czystego tytanu spełniającego wymagania minimalne $R_m > 450 \text{ MPa}$, $\epsilon_A > 20\%$ (ϵ_A = wydłużenie próbki po zerwaniu);
 - (ii) butle z nierdzewnej stali ferrytycznej i austenitycznej (stali Duplex) mogą być używane przy poziomie naprężeń do 85% minimalnej gwarantowanej granicy plastyczności (R_e) przy ciśnieniu obliczeniowym wyprowadzonym z obniżonej maksymalnej temperatury otoczenia +40°C;
 - (iii) naczynia powinny być wyposażone w urządzenia obniżające ciśnienie ustawione na ciśnienie nominalne 26 barów; ciśnienie próbne takich naczyń nie powinno być niższe niż 30 barów;
- (d) Jeżeli wyłączenie od (c) nie ma zastosowania, to naczynia powinny być zaprojektowane na temperaturę odniesienia 65°C i powinny być wyposażone w urządzenia obniżające ciśnienie ustawione na ciśnienie nominalne określone przez właściwą władzę państwa użytkownika;
- (e) Korpus naczynia powinien być pokryty zewnętrzną wodoodporną warstwą ochronną o grubości, co najmniej 25 mm, wykonaną pianki o strukturze komórkowej lub z podobnego materiału;
- (f) Podczas przewozu, naczynie powinno być skutecznie zabezpieczone w klatce lub dodatkowym urządzeniu zabezpieczającym;
- (g) Naczynia powinny być oznakowane czytelną, widoczną nalepką stwierdzającą, że naczynia używane są tylko w balonach na gorące powietrze i statkach powietrznych na gorące powietrze;
- (h) Czas użytkowania (licząc od daty inspekcji początkowej) nie powinien przekraczać 25 lat.

653 Przewóz tego gazu w butlach o pojemności maksymalnej 0,5 litra nie podlega innym przepisom ADR, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- są przestrzegane przepisy dotyczące konstrukcji i badania butli;
- butle umieszczane są w opakowaniach zewnętrznych, które spełniają, co najmniej przepisy Części 4 dla opakowań kombinowanych. Powinny być przestrzegane przepisy ogólne dotyczące pakowania pod 4.1.1.1, 4.1.1.2 i 4.1.1.5 do 4.1.1.7;
- butle nie są pakowane razem z innymi towarami niebezpiecznymi;
- całkowita masa brutto sztuki przesyłki nie przekracza 30 kg; oraz
- każda sztuka przesyłki oznakowana jest w sposób widoczny i trwały napisem „UN 1013”. Oznakowanie to umieszczone jest w polu rombu obwiedzionego linią i ma wymiary, co najmniej 100 mm x 100 mm.